

derimod gaaer ud paa det Samme, men nævner kun ikke det særlige Bogholderi, og det er dog en ligefrem og nødvendig Følge, naar Kassebeholdningen skal frugtbargjøres, at der er et Bogholderi over den særlige Kassebeholdning. Det har forøvrigt undret mig at høre den Indvending fra et Medlem af Thinget, at vi ved vort Forslag gribe ind i Administrationen; i forrige Uge hørte vi en lignende Indvending af Indenrigsministeren. Da nemlig det Udvalg, som var nedsat i Sagen om Oprettelsen af en Veterinær- og Landbohøjskole, var fremkommet med et Forslag, hørte vi den Indvending fra den ærede Minister, at det, der var foreslaaet, greb ind i Administrationen, og at Thinget var uberettiget til at tage Beslutning derom. Jeg kan meget godt forstaae, at Indenrigsministeren fra sit Standpunkt kan fremkomme dermed; men det er mig som sagt paafaldende at høre en saadan Uttring fra et Medlem af Thinget; jeg troer, at vi bør holde fast paa, at denne Uttring er ubesøiet, og ikke lade den faae Indflydelse paa den Beslutning, vi tage.

Tsberning: Den første Taler, som har havt Ordet idag, gif, syntes mig, mere ud paa at bevise, at den Organisation, hvorunder vi nu leve her i Landet, ikke var den, vi burde være komne ind paa, end paa at bevise, at vi under denne Organisation, saaledes som den nu er, ikke skulde betræde den Vej, som vi i den foreliggende Sag have søgt at betræde. Han gif ud fra, at vi kunne ikke gjøre det, vi her foreslaae at gjøre, idet der vare tidligere Bestemmelser angaaende Kasseforvaltningen, som gjorde, at Kassen maatte udgjøre en Heelhed. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem vil kunne finde en eneste Stump i Lovgivningen, der udtaler dette Princip. — Naar han siger, at Reglerne for Kasseforvaltningen i Almindelighed bestaae ved en Lovgivning, som ikke er hævet, saa er det ganske vist; men dem gaaer man heller ikke ud paa at hæve; man gaaer kun ud paa at bringe Kasseforvaltningen i en Tilstand, som stemmer overeens med vor nærværende Forsamling, og det seer kun, naar det ligger klart for Diet, at Kassebe-

holdningen, som er en bevægelig Størrelse, — det ærede Medlem syntes at betragte den, som om den var noget fast — der til enhver Tid og paa enhver Dag er Udtrykket af Forskjellen mellem Indtægt og Udgift, — bliver saa frugtbargjort som muligt. Det er en Forpligtelse, der paaligger os, som varetage den hele Indtægt og Udgift indenfor Kongerigets Grændser, at sørge for, at ogsaa denne Kilde til Indtægt bliver forvaltet paa en hensigtsmæssig Maade. Det Middel, vi have til at skaffe dette tilveie, det er at fremskalde en os bekendt, for os ansvarlig, Finansminister; — det er derom, at hele Striden har dreiet sig. — De ærede Medlemmer, som synes at see Sagen fra en anden Side, de overseer, at den Finansminister, som de ville holde paa, og som de ville indfatte som en nødvendig Betingelse i vor hele nærværende Tilstand, at han har selv trukket sig tilbage, er vegen tilbage for os og har sagt: jeg er kun Finansminister for Monarchiet, men at han vedbliver og vil vedblive at være Finansforvalter for Kongeriget Danmark. Vi spørge da: hvorvidt det kan være os tjenligt at have Finansministre i Fællesskab med Monarchiet. Det er Noget, vi maaffee ikke ere enige med os selv om endnu; men det, som vi ere enige med os selv om, det er, at vi ikke kunne være tilfredse med kun at have en Finansforvalter for Monarchiet, vi maae have en Finansminister, som repræsenterer det virkelige finantistelle Princip. Deri troer jeg ogsaa ligger Noget af det ærede Medlems Misforstaaelse, idet han sagde — dersom jeg ikke tager feil; skulde jeg tage feil, skulde jeg meget ønske at blive gjort opmærksom derpaa — at de Fordele som Kassebeholdningen skulde bringe de udgift af den vigtige Bogføring (Tiemroth: nei), ja jeg skulde ogsaa troe, at det ærede Medlem ikke skulde have sagt det, men det forekommer mig, som han sagde det; han vil maaffee dog neppe nu nægte, at Kasseforvaltningen ikke blot med Hensyn til at sørge for, at der Intet bliver forvandlet, men til at sørge for, at Kassebeholdningen til enhver Tid giver den størst mulige Indtægt, er en meget indgribende administrativ Sag, som ikke paa nogen Maade kan